

ΡΩΜΗΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Ὅγδοος ὁ χρόνος εἶναι
κί ἔδρα πάλιν αἱ Ἀθῆναι.

Χίλια ὀκτακόσια κί ἑννεήντα ἕνα,
πάντα κάθε χρόνο τὰ συνειθισμένα.

Τῶν ὄρων μας μεταβολή, — ἐνδιαφέρουσα πολύ.

Ὁ Ῥωμηός τὴν ἑβδομάδα — μόνον μίὰ φορά θά βγαίῃ,
κί ἔσαν ἕξ ἔξοντάς — κί ἔσοτε μὲ κατέβῃναι.
Συνδρομηταὶ θά διγώμαι — γιὰ τὸ λατῆ δὲν ἔχομαι,
καὶ ὅσων Ἀθηνῶν τὴν πόλιν — καὶ εἰς τὴν ἀλλοδαπῆν,
καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅλην — δίχως νάξις κί ἐντροπῆν.
Συνδρομή γιὰ κάθε χρόνο — φράγκα δώδεκα καὶ μόνο.

γῆ τὰ εἶνα ὄμως μίρη — δεκαπέντε καὶ ὅτὸ χέρι.
Κί ἕνα φῶλλο ἀν κρατῆς — ἔγινε συνδρομητής,
κί ὅποιος τὸν παρὰ δὲν ἴδῃ — θά τὸν φῆ μαῖτρο φίλι.
Γράμματα καὶ συνδρομαὶ — ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμὲ.
Γιὰ τὴ σάρα καὶ τὴ μῆρα — κάθε φῶλλο μὲ δέκαρα.

Δευτέρα Νοεμβρίου
κί ἀρχὴ Βουλευτηρίου.

Τρακόσια πενήντα κί ἑννήτα
κί ἀρχίζει κακὴ χειμωνιά.

Καὶ ὁ «Ῥωμηός» ἔστος φοιτητής,
ποῦ ἀγριεῖδον κατ' αὐτῆς.

Ἐμπρός, ἔμπρός, ὦ φοιτηταί, ἔστω πόδι σηκωθῆτε
καὶ θέματα Λατινικά καθόλου μὴ δεχθῆτε
Ἦς ὀργισμένοι λέοντες τὴν χαιτῆν σας τινάξετε,
ποδοκροτεῖτε, δεῖρετε, σφουρίζετε, φωνάζετε ...
μακρὰν καὶ τὰ Γεροῦνδια, μακρὰν καὶ τὰ Σουπῖνα,
κί ἄς μὴν πατῆ τὴν κάπα σας ἢ λῖνκοβα ἢ Λατίνα.

Ἦς πότε πηδ Λατινικά, φιλόλογοι καυμένοι ;
κί ἂν ὁ σοφὸς ὁ Φιντικλῆς εἰς ταῦτα ἐπιμένῃ
κί ἐπιθυμῆ τὴν πίστι σας ἀνάποδα νὰ βγάλῃ,
ἀλλάξετε τὸν ἡγήγορα Χριστὸ καὶ Παναγία,
κί ἀσπλάγχχνως κατασχίσετε τὸ παρδαλό του σάλι,
ὅπου θά μείν ἱστορικὸ ἔστων Ἀρχαιολογία.

Ἄν δὲ κί ὁ νέος Νάρκισσος καὶ Πάρις Μιστριώτης,
τῆς γλώσσῃς τῆς Λατινικῆς γενναῖος θιασώτης,
ὀδύνη ἐναντίον σας τοῦ λόγου τὴν κοιλίδα
καὶ σὰς φωνάξῃ ἀγριος «κί ἐγὼ τὸ θέμα θέλω»,
κτυπάτε μὲ τὴν ὑσπλαγγα καὶ τὴν γνωστὴν βαλδισία
καὶ δώστε του καταραπακίαις εἰς τὸ ἕψηλό καπέλο.

Ἄν δὲ καὶ ὁ δασύτατος Λατινιστῆς Σεπτέλιος
τοξεύσῃ ἐναντίον σας ὀργῆς ἀγρίας βέλος,
ἔσειε καὶ τούτου κόψετε ὀργήγορα τὸν βῆχα
καὶ καίοντες τὰ γένεμα του μὲ δακπνο μαρροῦτι
καρμῖαν μὴν ἀφήσετε ἔστω πρόσωπόν του τρίχα
πρὸς νέαν τέρψιν τοῦ Σουρη, τοῦ φθονεροῦ τσιφούτι.

Κί ἂν θέλουν σῶνει καὶ καλά καὶ οἱ λοιποὶ δασκάλοι
νὰ σὰς γανώσουν τὸ μαρλό μὲ τὰ Λατινικά,
ἔσειε ἀκαταμάχτοι σηκώσετε κεφάλι
καὶ τὰ κρανία σπάσετε τὰ διδασκαλικά,
καὶ ἔστων σοφίαν τρίψετε τῆς σοδαρῆς των μούρης
τὰ σούμ, ἐς, ἔστ, τὰ βόλο, βίς, τὰ μπουρίς καὶ σεκούρις.

Σεῖς τὰς παγίδας θραύσετε τῆς πονηρῆς πλεκτάνης,
σεῖς γίνετε Καθηγηταί, Κοσμητορες, Πρυτάνεις,
κί εἰς ἕλλογας ῥίψετε πυρὸς τὰ ἱερὰ Παλλάδια,
τῶν Φιντικλῆδων δηλαδὴ τὰ κίτρινα τετράδια,
κί ἄς εἶναι βῆτος Μωυσοῦ τὸ Φλογεροῦ Καμῖνι
ὡς δτου σκόνη καὶ καπνὸς ἔστω τέλος ν' ἀπομείνῃ.

